

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 589/2021
15.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Милан М. Костић и Никола Жарковић, адвокати из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско јавно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3468/20 од 17.09.2020. године, у седници одржаној 15.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3468/20 од 17.09.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 462/17 од 04.02.2020. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 120.000,00 динара, и то на име претрпљених физичких болова у износу од 30.000,00 динара, на име умањења животне активности 60.000,00 динара и на име претрпљеног страха 30.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 04.02.2020. године као дана пресуђења до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете исплати од досуђених износа до тражених износа, и то за претрпљене физичке болове 80.000,00 динара и за претрпљени страх 60.000,00 динара, укупно 140.000,00 динара. Трећим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 205.602,00 динара са законском затезном каматом на појединачно наведене месечне износе као у овом ставу изреке од доспелости до исплате. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 170.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3468/20 од 17.09.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у делу става првог изреке који се односи на накнаду досуђену тужиоцу на име

нематеријалне штете на име претрпљених физичких болова и страха са припадајућом законском затезном каматом од 04.02.2020. године, као дана пресуђења до исплате. Другим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке и захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име умањења животне активности исплати износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од 04.02.2020. године као дана пресуђења је одбијен. Трећим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става другог изреке и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете због претрпљених физичких болова исплати износ, преко досуђеног ставом првим изреке од 30.000,00 динара, од још 60.000,00 динара и на име претрпљеног страха преко износа досуђеног ставом првим изреке од 30.000,00 динара исплати износ од још 30.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је захтев тужиоца за износ од 20.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и износ од 30.000,00 динара за претрпљени страх са припадајућом законском затезном каматом одбијен као неоснован. Четвртим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у преиначујућем делу, ставу 2. изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност другостепене одлуке у побијаном делу у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, 03.06.2016. године у вечерњим часовима у ..., на коловозу Улице ..., дошло је до саобраћајне незгоде када је тужилац управљајући моторним возилом, ударио у расуте пластичне водоводне цеви које су се налазиле на коловозу и којом приликом је задобио лаке телесне повреде, а путничко моторно возило тужиоца је оштећено. Тужени је био инвеститор радова изградње друге фазе секундарне мреже система за наводњавање пољопривредног земљишта у општини ..., а радове су изводиле фирме извођачи на основу уговора број .. од 16.03.2015. године. Извођач је након раскида уговора 19.05.2016. године, напустио градилиште, а да претходно није испунио обавезе из уговора и уклонио материјал остављен на терену. Према налазу и мишљењу судског вештака саобраћајне струке, место незгоде је било слабо осветљено уличном расветом, док је појава цеви на коловозу, која је била неочекивана појава и препрека за све учеснике у саобраћају, и као таква представљала опасну ситуацију, при чему није било могуће одредити брзину кретања возила у власништву тужиоца. Оценом налаза и мишљења судског вештака ортопеда трауматолога, тужилац је задобио телесне повреде у виду трајне трзајне повреде врата, посекотине десне ушне шкољке, огреботине поглавине и огуљотине левог листа, које су квалификоване као лаке телесне повреде, а тужилац је трпео физичке болове интензитета и трајања ближе наведене у налазу. Код тужиоца услед задобијених повреда постоји умањење животне активности од 3% са ортопедско-трауматолошке стране, које се услед ограничених покрета у вратном делу кичменог стуба огледа у посебном напору приликом обављања послова везаних за дуго стајање, вожњу

аутомобила, рада на рачунару. Оценом налаза и мишљења судског вештака неуропсихијатра, тужилац је трпео страх интензитета и дужине ближе описан у налазу. Тужилац је претрпео материјалну штету на возилу, као и трошкове издавања услужног записника „Сава Осигурања“, трошкове лечења и трошкове заступања од стране адвоката у вансудском поступку.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је налазећи да постоји одговорност туженог за накнаду штете, сходно одредби члана 207. Закона о облигационим односима и члана 153. Закона о планирању и изградњи, а у вези и чланова 154. и 155. ЗОО обавезао туженог да тужиоцу накнади штету за претрпљене душевне болове због умањења животне активности у смислу члана 200. Закона о облигационим односима од 60.000,00 динара.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу накнади нематеријалну штету за претрпљене душевне болове због умањења животне активности са образложењем да утврђени проценат умањења животне активности код тужиоца од 3% не оправдава досуђивање накнаде за овај вид нематеријалне штете.

Одредбом члана 200. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да ће за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица као и за страх суд, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству. Према ставу 2. истог члана, приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о висини њене накнаде, суд ће водити рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

По оцени ревизијског суда, правилан је закључак другостепеног суда о неоснованости захтева тужиоца за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности.

Наиме, када је у питању нематеријална штета за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, правилна је оцена другостепеног суда да лаки степен умањења животне активности од 3%, не оправдава сврху накнаде нематеријалне штете за овај вид штете, те да би досуђивање накнаде по том основу било противно циљу коме накнада служи. Стога је у побијаној пресуди правилно примењено материјално право када је тужбени захтев тужиоца у том делу одбијен. Дакле, и по оцени овога суда, тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности је неоснован, јер је умањење животне активности од 3% утврђено медицинским вештачењем незнатно и не даје право тужиоцу на накнаду штете у овом случају.

Имајући у виду изнето, Врховни касациони суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, одбијен је његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу чл. 153. и 154. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**